

A nemzetközi helyzet azóta is fokozódik, sőt az élet még mindig nem habostorta! Őze Lajos 1984. október 21-én, pontosan 27 évvel ezelőtt vette legendás kalapját s távozott közülünk. A színészlegenda fiatalon, mindössze 49 évesen halt meg, mégis olyan kerek életművet hagyott maga mögött, mellyel azóta is kevesen rendelkeznek a thália papjai közül.

Szegénysorú családban született, egy helyi mészárosmester és egy főzőasszony gyermekeként. Szülővárosának mezőgazdasági technikumát végezte el 1949–1952 között, majd a budapesti Színház- és Filmművészeti Főiskolán szerzett diplomát 1956-ban. Pályafutását a Miskolci Nemzeti Színházban kezdte, de 1959-ben átszerződött a budapesti Nemzeti Színházhoz, amelynek haláláig tagja volt. Markáns színészi egyénisége – fanyar humora, jellegzetesen egzaltált hanghordozása – elsősorban vígjátékokban és szatírákban érvényesült, de drámai szerepeit is rendkívüli hitelességgel, mély átéléssel formálta meg. Főszerepekben és jellemszerepekben egyaránt egyenletes teljesítményt nyújtott. Különösen emlékezetesek Shakespeare-drámákban játszott alakításai, de nagyban hozzájárult magyar szerzők színpadi műveinek sikerre vitelében is (például Illyés Gyula, Németh László, Illés Endre).

Első filmszerepeit az 1950-es évek második felében játszhatta el, de igazán foglalkoztatott filmszínész csak tíz évvel később lett, s élete utolsó két évtizedében több tévéjáték- és filmszerepet is eljátszhatott (például Virág elvtárs A tanú, Gyurica Miklós Az ötödik pecsét című filmekben). Már halálos

betegesen vállalta el Bacsó Péter Hány az óra, Vekker úr? című filmjének egyik szerepét, de még a forgatási időszak alatt meghalt.

Őze Lajos sírja Budapesten a Farkasréti temető 25-7-44 parcellájában található

Színművészi munkássága elismeréseképpen 1970-ben Jászai Mari-díjat kapott, 1975-ben érdemes, 1984-ben pedig kiváló művész lett. 1990-ben posztumusz Kossuth-díjban részesült. Szülővárosában, Szentesen nevét őrzi a városi mozi.